

[Laurits Pedersen.]

praktisk talt opholder sig i Rigsdagsbygningen fra om Formiddagen og til man gaar hjem i Seng, maa blive optaget til velvillig Overvejelse af Præsidiets.

Det var heller ikke urimeligt med den Teknik, Højtalerne nu har naaet, at det blev indrettet saaledes, at vi, der sidder paa de bageste Rækker, kunde høre lige saa godt som de, der sidder i Nærheden af Talerstolen.

Endvidere synes jeg, at det er urimeligt, at Rigsdagens Restaurant lukker allerede Kl. 7 eller 7,30, saa at vi, der opholder os herinde om Aftenen og sidder og læser paa Biblioteket, ikke engang har Lejlighed til at købe os en Kop Kaffe, naar det bliver hen paa Aftenen.

Dernæst vil jeg gerne fremsætte et Par Bemærkninger om Trafikkommissionen. Det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) var ret skarp i sine Udtalelser, og jeg ved, det ærede Medlem har stor Interesse for Trafikkommissionens Arbejde. Den store Trafikkommission har nu berejst Amterne og har sikkert høstet visse Erfaringer. Hvor stor Nytte disse Rejser gør, stiller jeg mig noget tvivlende over for, men i hvert Fald kommer Kommissionens Medlemmer rundt og hører Befolkningen fremsætte sit Syn paa Trafikforholdene omkring i Landet. Der er en Ting, som Trafikkommissionen sikkert har mødt rundt omkring i Amterne, og det er dette, at Byer og Distrikter, som endnu ikke har Ruteforbindelse med deres Købstad, i mange Tilfælde, naar de indgiver Ansøgning om en naturlig Ruteforbindelse, faar Nej med den Begrundelse, at der sidder en Kommission, og at Ruteforbindelsen skal krydse en eller flere Landsbyer, der allerede har en koncessioneret Rute. Derved gaar det ud over uskyldige Mennesker, det gaar ud over disse Byer og Distrikter, der ikke har de samme Goder, som andre har opnaaet. Det er et Spørgsmaal, man hurtigt kommer til at tage op, thi alle har samme Ret til at komme i naturlig Forbindelse med deres Købstad. Jeg vil meget henstille til Trafikkommissionen at tage dette Spørgsmaal op, det skulde ikke gerne vare for længe, inden denné Kommission blev færdig.

Medens jeg er ved Trafikforhold, vil jeg gerne sige, at i de sidste Aar er Trafikforholdene forbedret meget, særlig de lange Linier, men visse Sidelinier har man ikke taget meget Hensyn til. I Sommer, ganske vist i Ferietiden, hvor den største Persontrafik foregaar, havde jeg Lejlighed til at

rejse paa Linien Aarhus—Skanderborg—Skern, og jeg lagde Mærke til, at Togene var aldeles overfyldt, Folk stod pakket sammen i Sidegangene og kunde ikke faa Siddepladser. Paa den Maade kan man ikke behandle det rejsende Publikum i 1937; Folk, der betaler deres Billet, kan ikke henvises til at staa i Timevis i Sidegangene, fordi Statsbanerne ikke har sørget for at have Materiel paa disse Sidelinier, saaledes at man kan sætte flere Tog ind eller dublere dem. Jeg vil gerne henstille, at man fra Statsbanernes Side tager dette under Overvejelse, ogsaa naar der er Tale om Spidsbelastning.

Dernæst vil jeg gerne omtale de nye Amtsskolekonsulentembeder. Hvor der er udnævnt en Amtsskolekonsulent, skal der jo ansættes en Vikar. Dette gaar meget ud over den paagældende Skole, især hvis det drejer sig om et Enelærerembede, fordi Vikaren selv skal sørge for Bolig, og hvis han eventuelt kan leje en Bolig, skal han selv sørge for Kost. Det volder tit megen Vanskelighed ude omkring i Landsbyerne, naar disse Vikarer skal ud og have deres Boligforhold i Orden, og det var jo ikke Meningen med disse nye Stillinger, at det skulde gaa ud over den enkelte Skole, saaledes som det bliver Tilfældet, naar disse Skoler er henvist til stadig væk at skulle skifte Lærere, idet de unge Mennesker, der kommer ind som Vikarer, hurtigst muligt søger at komme bort og komme ind i Embeder. Jeg ved, at De samvirkende Sogneraadsforeninger har beskæftiget sig med dette Spørgsmaal, og jeg vil gerne henstille til den højtærede Undervisningsminister, at han vil fremsætte en Udtalelse om dette Forhold.

Dernæst vil jeg gerne henvende nogle Bemærkninger til Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch. Naar man tænker tilbage paa den Tid, da det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var Ordfører, kan man ikke undlade at bemærke den store Forskel i Omtalen af den siddende Regering, i Rosen og i det hele taget i de lyriske Vendinger, og naar jeg henvender nogle Bemærkninger til det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch, er det med nogen Ængstelse, jeg gør det, for vi fra de bageste Rækker inden for Oppositionen har visse Erfaringer med Hensyn til, hvorledes den ærede Ordfører tager paa os. Jeg husker saaledes, at han betegnede os fra Venstre som Foksterriere, der for ham i Benene. Det er egentlig et udmærket Billede, jeg kunde ikke lade være med at